

Georg Soldner

Koroonaviirus

Loomaarstile on koroonaviirused igapäevane asi, kuid nüüd on koroonaviirus SARS-Cov 2 ületanud piirid ja jõudnud inimeseni. Mis on viirus, kuidas ta organismi ründab ja kuidas me saame vastata?

Viirused on tihedalt seotud füüsilise organismiga. Nad on pärit pärilikust substantsist ja võivad sellisena mõjutada rakkude ainevahetust ning rakke seeläbi organismile võõraks muuta. Kui toimub viirusega nakatumine, kui viirused tungivad organismis edasi, siis tunnetab organism, et teatud rakud on viiruste tõttu võõraks muutunud ja hakanud tegema midagi muud, kui see, mis oleks vajalik tervikule. Organism hakkab pöörduma nende rakkude vastu, et neid elimineerida. Miski muu ei ole selle haiguse sümptomiteks, mis nüüd tekib: organism püüab nakatunud rakkudest ja seega ka sissetunginud viirustest näiteks köha, palaviku, röga abiga lahti saada. Kes sureb viirusnakkusesse, on selle tulemusena ka omaenda kaitsetegevuse ohver.

Võõrandumine kehast

Mida enam on inimene nüüd sellises olukorras, et tema kehalisus hakkab temast võõranduma, seda vastuvõtlikum on ta selle viirushaiguse suhtes, mille nimeks on nüüd COVID-19. See kehtib loomulikult viisil kõrgema vanuse kohta, kui luud kaovad, lihasmass taandub, aga ka krooniliste haiguste kohta.

Koroonaviiruse nakkuse puhul on nii, et ta võib inimestel, kes on üle 80 aasta vanad, kellel on diabeet tüüp II või südame-vereringe-haigestumine, eriti raskelt kulgeda. Mida vähem olen ma kohal oma kehas, mida vähem on keha selles mõttes täielikult minu poolt läbistatud, seda kergemini saab nakkus kehas levida ja seda raskemad võivad olla tagajärjed. Seejuures loeb loomulikult see, kuidas käiakse ümber inimesega, kelle testitulemus oli positiivne. Nii võetakse haiged sageli järsult oma kodusest ümbrusest eemale ja Hiinas raviti neid alguses koos paljude teiste haigetega vastavas improviseeritud ulualuses. Koolimeditsiinil ei ole siin kahjuks pakkuda ühtegi abistavat ravimit ega vaktsiini. Sageli langetatakse medikamentide abil palavikku. Mis siiski rasketel puhkudel võib elu päästa, see on tugi hapnikuga ja ajutine masina abil hingamine, mistõttu on oluline, et kliiniline ravi võiks võimalikult palju keskenduda raskematele haigetele.

Vastavalt kõigele sellele, mida me siin teame, on hirmu ja palavikku alandavate meetmete mõjud pigem sellised, et need teevad patsiente pigem haigemaks, kui tervemaks. Sest inimesel aitab haigusest jagu saada kõik see, mis teda toetab, et ta saaks omaenda keha paremini läbistada, läbi soojendada, et ennast oma kehas paremini kodus tunda. Seetõttu ei ole üllatav, et see haigus ei ole lastele ohtlik. See kehtib ka edasi kuni 50. eluaastani, mil haiguse kulg vastab enamasti tavalisele gripile. Seejuures on köha, nohu ja roidumus tüüpilised varajased sümptomid. Lisanduda võib ohtliku aspektina kopsupõletik, mis annab endast algselt teada eelkõige kõrgema hingamissageduse abil.

Suhe päikesega

Sellel viirusel on meditsiinilisest vaatepunktist eriti negatiivsed omadused. Nii võib väga kaua aega minna, enne kui organism 'ärkab' ja märkab, et siin on pardal üks võõras külaline, kes ähvardab pahandust teha. On teada üks haigusjuhtum, mille puhul vallandus haigus alles 27 päeva pärast

nakatumist. Keskmiselt on see ajavahemik siiski 5 päeva ning 12,5 päeva möödudes on 95 protsenti kõikidest juhtudest avaldunud. Seetõttu pannakse vastavad inimesed pikaks ajaks, kaheks nädalaks karantiini. Lisaks sellele on see viirus nakkavam kui tavaline gripiviirus. Gripi puhul nakatatakse keskmiselt 1,3 inimest, koroonaviiruse puhul on see arv pigem 3 (väga nakkuvate haiguste puhul, nagu leetrid või läkaköha, on see 12 kuni 18). Nakatumismäär on seega kõrgem kui gripi puhul ning samas muutub haigus hiljem nähtavaks. Need omadused koos, mis soodustavad epideemilist puhangut, muudavad arstid üle maailma närviliseks.

Suhe loomariigiga

Suur mõistatus on siiski: kust tulevad need ilmselgelt uuelaadsed viirused ja miks on nad tekkinud? Huvitaval kombel tulevad paljud viirused loomariigist. Koroonaviirus pärineb väidetavalt jaava nahkhiirelt. Miks muutuvad nüüd loomariigi viirused inimesele ohtlikuks? Me põhjustame loomadele praegusel ajal kirjeldamatuid kannatusi: massilised tapmised ja katsed laboriloomadega tekitavad valu, mille ohvriks loomariik abitult langeb. Kas see kannatus võib viia tagajärgedeni, et muutuvad viirused, kes elunevad looma organismis? Me oleme harjunud vaatlema ainult kehalist tasandit ja nägema seda enamasti eraldatuna hingelisest. Soolestiku floora, mikrobioomi uurimine, mille hulka kuuluvad nii bakterid kui ka viirused, näitab vastupidist. Seega tekib mitte ainult mikrobioloogia alane küsimus viiruse pärinemisest, vaid ka moraalne küsimus, mis on seotud loomariigiga ümberkäimisega. Rudolf Steiner viitas samuti nendele seostele rohkem kui 100 aastat tagasi. Tänapäeval on meie ülesandeks neid seoseid uurida ja esitada loodusteadusliku analüüsi kõrval sügavamaid küsimusi.

Mida me saame teha?

Isiklikus käitumises on nüüd terve rida meetmeid, mis toetavad organismi haigusest jagusaamisel. Siia kuuluvad loobumine alkoholist, mõõdukas suhkrutarbimine ja elurütm, milles on piisavalt und ja aktiivset suhet päikesega. Mille all meie immuunsüsteem sageli kannatab, see on päikesevalguse puudus, puudus, mis mõjub kõige tugevamalt märtsikuus. Kui vaadata aasta lõikes, siis langeb meie laiuskraadidel kõige kõrgem suremus seetõttu märtsi lõppu. See on seotud päikese puudusega talvekuudel ja meenutab meile, et on erakordselt kasulik igapäevaselt ja talvel võimalusel just keskpäeval vabasse õhku minna ja ennast niimoodi perifeeriaga, täiesti elementaarselt kosmosega ühendusse viia. Rudolf Steiner kirjeldas seda antroposoofilise meditsiini rajamise ajal, veel enne, kui oli avastatud D vitamiin, põhjalikult tuberkuloosi näitel. Seejuures kehtib immuunsüsteemi kohta tõsiasi, et D vitamiini tabletid võivad päikesevalguse vastuvõttu asendada ainult piiratud määral. Potentseeritud fosfor ja vastavalt potentseeritud meteooriraud hommikuti võivad valgussubstantsidena samuti toetada kaitsejõudu. Kes on juba vanem ja kellel on võib-olla esinenud südame-vereringe-haigestumist, sellele on lisaks soovitatavad antroposoofilised põhivahendid südame-vereringe-süsteemile, regulaarne kõndimine ning piisav uni. Kes magab vähem kui kuus tundi, see on selliste nakkuste puhul selgelt vastuvõtlikum.

Eluterve hingamine seoses kaasinimestega

Kui nüüd esineb haigestumine, siis järgneb sellele praegusel ajal karantiinis hoidmine, kusjuures kergemaid juhte saab ravida ka kodus. Mulle tundub olulisena tõsiasi, et antroposoofilisel meditsiinil on aastakümnete pikkune kogemus viiruseliste ja bakterioloogiliste haiguste ravimisel ilma antibiootikumideta antroposoofiliste ravimite ja väliste protseduuride abil, mis võivad olla

erakordselt tõhusad. Meditsiinilise sektsiooni arstid on välja töötanud vastava raviskeemi ning teinud selle arstidest kolleegidele rahvusvaheliselt kättesaadavaks.

Mis nõrgendab kopse? Siin on kaks asja: puudulik suhe maaga ja päikesega ning sotsiaalsed pinged. Seetõttu on soovitatav omaenda kopse, neid hingamiselundeid, sisemiselt ja väliselt toetada, püüdes tasakaalustada sotsiaalseid pingeid. Kellel on lahendamata sotsiaalseid konflikte, see on minu arvates oluliselt rohkem ohustatud. Meditsiin on tekitanud usku, et vaktsiinide abil on võimalik ennast kaitsta kõikide nakkuste vastu. See on eksimus. Isegi gripivaktsiin pakub kaitset ainult 10 kuni 30 protsenti; hoolikas kätepesu ning hügieen nuuskamise ja köhimise puhul on sama tõhusad – ilma võimalike kõrvaltoimeteta, mis on omased vaktsiinidele. Nii on see oluline samm, et vabastada ennast sellest hirmunud-kaitseeseisundis pildist ümbritseva maailma ja omaenda keha suhtes ja küsida, mida on võimalik ise teha, et toetada oma keha elujõudu ja terviklikkust.